

ମା

ଅଜୟ ଦାଶଙ୍କ

ମା ଯେନ କବୁ ନା ହାରାଯ
ରାଖିବେ ତାକେ ପାହାରାଯ
ଯେମନ କରେ ତୋମାଯ ରେଖେଛିଲେନ ।

ଶୁଣିଯେ ସୁର ଲହରୀ
ତୋମାର ସୁମେର ପ୍ରହରୀ
ତୋମାର ଚୋଥେ ସ୍ଵପ୍ନ ଏକେହିଲେନ ।

ଯେମନ ଆକାଶ ପରି ମାପେ
ତେମନି ବଡ଼ ପରିମାପେ
ତୋମାଯ ତିନି ବଡ଼ଈ ଦେଖେଛିଲେନ ।

ଆଜକେ ତୁମି ଯାଇ ହୁଓ ନା
ହୁ କିଂବା ନା ହୁଓ ନା
ପ୍ରଥମ କାଜଳ ତିନିଇ ମେଖେଛିଲେନ ।

ଅଛି ତୋମାର ତୋମାର ମଜ୍ଜା
ତୋମାର ଜୟ ତୋମାର ଲଜ୍ଜା
ଅଁଚଳ ଦିଯେ ତିନିଇ ଟେକେଛିଲେନ ।

ନୀଳ ଆକାଶେ ସୁରତେ ଦିଯେ
ପାଥିର ମତ ଉଡ଼ିତେ ଦିଯେ
ତିନିଇ ଶୁଦ୍ଧ କ୍ରମାଗତ ଦୂରେ ଥେକେଛିଲେନ ।

ଏଥନ ତୁମି ପରିଣତ
ଏସୋ ହଦଯ କରି ନତ
ଖୁଁଜିତେ ଥାକ କଥନ ତିନି କେନ ଡେକେଛିଲେନ ।

ଯଦି ତିନି ଆର ନା ଥାକେ
ଦେଶ ମାଟିତେ ଖୁଁଜିବେ ତାକେ
ରାଖିବେ ତାକେ ବୁକେର ଭେତର
ସୁଖେର ଭେତର ଦୁଖେର ଭେତର
ନିର୍ଜନତାଯ ଲୋକେର ଭେତର
ଭର ଦୁପୁରେ ଚୋଥେର ଭେତର
ରାତ ନିଶୀଥେ ତାରାର ଭେତର
ମାନୁଷ ଭତ୍ତି ପାଡ଼ାର ଭେତର
ଗଲିର ମୋଡ଼ ଓ ଛାଦେର ଭେତର
ହାରିଯେ ଯାବେ ତାଦେର ଭେତର
ଯାଦେର ତିନି ଭାଲବେସେ ବୁକେ ରେଖେଛିଲେନ ।